

Svajonų
ROMANAI

Aistra

CAT SCHIELD
Nes tu geriausias

2,89 Eur / 9,99 Lt 2015 lapkritis–gruodis

Knygute.lt

Cat Shield
(Ketė Šyld)

NES TU GERIAUSIAS

Romanas

Cat Schield, A Tricky Proposition, 2013

© Cat Schield, 2013

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Giedrė Turan, vertimas iš anglų kalbos, 2015

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2015

ISBN 978-609-406-975-8

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2015

Pirmas skyrius

Ming Kembel nerimo nė kiek nenumalšino netoliese esančiame fontane sruvenantis vanduo ar raminanti žaluma, sprūstanti iš krepšių, sukabintų aplink restorano lauko terasą. Su kiekvienu šaltos granatų arbatos gurkšniu ji jautėsi vis labiau įsitikinusi, kad ruošiasi padaryti didžiausią savo gyvenimo klaidą.

Po stalu vos du kilogramus sveriantis Jorkšyro terjeras pakėlė galvą nuo Ming kojų pirštų ir pradėjo vizginti uodegą. Keksiukė gal ir nebuvo sarginis šuo, bet elgėsi kaip puikiausia išankstinio perspėjimo sistema.

Ming skrandis susitraukė, ir ji pakėlė akis. Prie jos artėjo aukštas vyriškis, vilkintis laisvai krintančiomis kelnėmis, sportiniais marškinėliais ir avintis patogiais kasdieniais batais. Seksuali kelių dienų barzdelė sušvelnino išsi-kišusius skruostikaulius ir smailų smakrą.

– Atleisk, kad vėluoju.

Džeisonas Sterlingas pirštų galiukais palietė jos petį, ir moters oda nuo prisilietimo paširpo. Ming prakeikė impulsyvią savo kūno reakciją, o Džeisonas įsitaisė kėdėje priešais ją.

Nuo tada, kai prieš šešis mėnesius nutraukė

sužadētaves su jo broliu Evanu, Ming ģmē daug jautriau reaguoti ģ bet kokģ kontaktā su Džeisonu. Draugišķas patapšnojimas per rankā. Netyċinis trinktelējimas petimi jam sēdantis ņalija jos ant sofas. Mandagģs apkabinimai, kuriuos ģis dalydavo taip nerģpeistingai, kad Ming galģjo sprogti ģš jaudulio. Bet ģi negalģjo liepti jam liautis. Nes Džeisonas norģtu suņinoti, kodģl tai ģā erzina, o ģi joku bģdu neprisipaņintģ. Todģl tik tylomis kentģjo ir tikģjosi, kad laikui bģgant jos jausmai ģšnyks ar bent jau ņiek tiek aprims.

Priekinģmis letenģlģmis atsirģmusi ģ Džeisono kelģ Keksiukģ atsistojo ir, ģsmeigusi ģ ģģ savo rudas akis, ģšleido keistā garsā - pusiau lojģmā, pusiau ċiaudulģ. Džeisonas pakiģo rankā po terjero pilvu ir pakģlģ ģģ, kad ņis galģtu lyņtelti jo smakrā. Tai padarģģ ņuo ģsitaisģ jam ant keliģ ir patenkintas atsiduso.

Džeisonas pamojo padavģjai, ir ģie uņsisakģ pietus.

- Kodģl nepradģjai be manģģ?

Ming buvo per daug susijaudinusi, kad jaustģ alkģ.

- Sakei, kad vģluosi tik penkiolika minuċģ.

Džeisonas buvo tipiģkas viengungis. Ego-

centriškas, susižavėjęs mėgėjiškomis automobilių lenktynėmis ir nuolat ieškantis naujų nuotykių – ar tai būtų patraukli mergina, ar nauja lenktynių trasa. Nuo pirmos klasės jiedu su Ming buvo geriausi draugai, ir ji mylėjo šį vyrą, nepaisant to, kad kartais jis beprotiškai ją erzindavo.

– Atsiprašau, bet įvažiuavę į miestą patekome į automobilių spūstį.

– Maniau, kad grįžote vakar.

– Toks buvo planas, bet po lenktynių su vaikais nuėjome išgerti alaus ir šiek tiek užtrukome. Nė vienas iš mūsų nebūtų pajėgęs vairuoti penkias valandas iki Hjuston. – Kreivai šypsodamasis jis ištiesė ilgas kojas priešais save ir uždėjo pėdą ant Ming kėdės kojos.

– Kaip Maksas reaguoja į tai, kad gerokai lenki jį taškais? – Abu draugai nuo šešiolikos metų lenktyniavo Nacionalinės automobilių sporto asociacijos organizuojamuose renginiuose. Kasmet jie varžydavosi norėdami pamatyti, kuris surinks daugiau taškų.

– Nuo tada, kai jis susižadėjo, nemanau, kad jam tai rūpi.

Tokio suirzusio Džeisono Ming nematė nuo tada, kai jo tėvas įsimylėjo dvidešimčia metų

už save jaunesnę moterį.

- Vargšas vaikuti, tavo geriausias draugas suaugo ir susikūrė naują gyvenimą, o tave paliko už jo ribų. - Ming padėjo alkūnę ant stalo ir delnu parėmė smakrą. Ji klausėsi Džeisono skundų apie jo geriausio draugo pasikeitimą nuo tada, kai Maksas Keisas pasipiršo savo gyvenimo meilei.

Džeisonas palinko į priekį įdėmiai žiūrėdamas į ją.

- O gal atėjo ir man laikas sužinoti, kas tokio jaudinančio slypi šiame reikale.

- Maniau, kad niekada nevesi. - Staigus nerimas suspaudė orą Ming plaučiuose. Jei Džeisonas beprotiškai ką nors įsimylėtų, ji nebegalėtų toliau būti geriausia jo drauge, ir viskas pasikeistų.

- Nesirūpink dėl to. - Ironiška jo šypsena šiek tiek palengvino jos paniką.

Ming nukreipė dėmesį į graikiškas salotas, kurių lėkštę padavėja pastatė priešais ją. Mokydamasi vidurinėje mokykloje ji įsimylėjo Džeisoną, bet jos jausmai buvo beviltiški ir liko be atsako. Išskyrus vieną trumpą nutikimą per išleistuves, po kurio Džeisonas labai stengėsi įrodyti, kad tai buvo klaida, jis niekada nesu-

teikė Ming preteksto galvoti, kad laikė ją kuo nors daugiau nei tik drauge.

Kai Džeisonas išvažiavo studijuoti į universitetą, laikas ir atstumas nenumalšino merginos jausmų, bet suteikė jiems tam tikrą perspektyvą. Net jei įvyktų stebuklas ir Džeisonas beprotiškai ją įsimylėtų, jis greičiausiai to neparodytų. Nes nuolat kartodavo, kokia svarbi jam yra jų dviejų draugystė ir kad jis niekada nenorėtų jos sugadinti.

- Taigi, kas naujo? - paklausė Džeisonas, stebėdamas Ming pro mėsinio viršų. - Sakei, kad nori su manimi aptarti kažką svarbaus.

Per trisdešimt minučių, kol sėdėjo jo laukdama, Ming beveik pasiekė aukščiausią panikos tašką. Paprastai ji pasakodavo Džeisonui viską, kas vyksta jos gyvenime. Na, beveik viską.

Ming pradėjus susitikinėti su Evanu, atsirado kelios temos, kurių jie su Džeisonu neaptarinėdavo. Pagrindinė jų - jos jausmai jo broliui. Nekalbėdama apie tokią svarbią savo gyvenimo dalį Ming jautėsi taip, tarsi tarp jų būtų beatsiverianti praraja, bet ilgainiui prie to priprato ir dabar jai buvo gana sunku pasakyti tiesą.

- Aš turėsiu kūdikį. - Ming sulaukė kvėpavimą ir laukė Džeisono reakcijos.

Jo ranka, laikanti skrudintą bulvytę, sustingo pusiaukelėje tarp lėkštės ir burnos.

- Tu nėščia?

Ji papurtė galvą ir pajuto, kad pradėjus pokalbį įtampa šiek tiek atslūgo.

- Dar ne.

- Kada?

- Tikiuosi, kad greitai.

- Bet kaip? Tu juk su niekuo nesusitikinėji?

- Naudosiuosi klinikos paslaugomis.

- O kas bus tėvas?

Ming nusuko akis ir įsmeigė šakutę į alyvuogę.

- Sumažinau galimus variantus iki trijų: teisininkas, kurio specializacija - bendroji teisė, atletas, kasmet rungtyniaujantis pasaulinėse Havajų triatlono varžybose, ir laukinės gamtos fotografas. Smegenys, kūnas ir siela. Nenusprendžiau, kurį pasirinkti.

- Akivaizdu, kad jau kurį laiką apie tai galvoji. Kodėl tik dabar man pasakei? - Džeisonas nustūmė savo lėkštę, palikęs pusiau suvalgytą mėsainį.

Praeityje Ming kalbėdavosi su juo apie viską. Bet santykiai su jo broliu tai pakeitė. Nors taip neturėjo būti. Jie su Džeisonu buvo draugai, be jokios galimybės, kad ta draugystė kada nors virs kuo nors daugiau.

- Juk žinai, kodėl išsiskyrėme su Evanu. - Ming nepatiko tai, kad Evanas nejuto noro sukurti šeimą, bet ji tikėjosi, kad tai pasikeis. - Vaikai man svarbūs. Kitaip nebūčiau pasirinkusi tokios profesijos.

Iš meilės vaikams Ming pasirinko odontologės profesiją. Mažylių optimistinė pasaulio vizija vertė ją šypsotis, tad ji dovanodavo vaikams nuostabias šypsenas, kad jie galėtų atsakyti tuo pačiu.

- Ar jau sakei tėvams?

- Dar ne. - Ji pasimuistė kėdėje.

- Nes žinai, kad mama itin neapsidžiaugs žinia, jog ketini pastoti neištekėjusi.

- Be abejonės, jai tai nepatiks, bet ji žino, kaip stipriai noriu turėti vaiką, tad laikui bėgant susitaikys su mano sprendimu netekėti.

- Bet negali taip staiga to nuspręsti. Duok sau laiko pasveikti po išsiskyrimo su Evanu, ir būtinai sutiksi tau skirtą žmogų.

Ming buvo sunku tuo patikėti, nes vienintelis

vyras, su kuriuo ji save įsivaizdavo, buvo pasiryžęs niekada nevesti. Ją apėmė pyktis.

- Ir kiek patarsi laukti - dar šešis mėnesius? Dar metus? Po dviejų mėnesių man sukaks trisdešimt dveji. Nenoriu prarasti daugiau nė dienos svarstydamą visus *už* ir *prieš* arba jau dindamasi dėl mamos reakcijos, kai širdyje jau seniai žinau, ko noriu. - Ji nesąmoningai atkišo smakrą. - Aš tai padarysiu, Džeisonai.

- Jau supratau.

Jis žiūrėjo į Ming hipnotizuojančiomis akimis. Jos buvo ryškiai mėlynos, visai kaip jos šešiasdešimt šeštųjų metų gamybos *Kobra* atverčiamu stogu. Džeisonas padėjo jai įtikinti tėvus, kad nupirktų šį automobilį septynioliktojo jos gimtadienio proga, ir jie praleido visą vasarą jį remontuodami. Ming turėjo daug gražių prisiminimų apie tas dienas, todėl kas kartą, vairuodama tą automobilį, juto ryšį su Džeisonu. Būtent todėl, vos pradėjusi susitikinėti su jo broliu, ji pastatė *Kobrą* garaže ir iki šiol ją nevažinėjo.

- Labai norėčiau, kad paremtum mano sprendimą.

- Tu - geriausia mano draugė, - priminė Džeisonas liūdnomis akimis. - Kaip galėčiau

tavęs neparemti?

Nors Ming įtarė, kad jis vis dar *virškina* naujieną ir nenusprendė, ar ji daro klaidą, vis dėlto ryžosi ją palaikyti. Ji atsipalaidavo. Iki šios akimirkos net nesuvokė, kaip nerimavo dėl Džeisono reakcijos.

- Ar baigei valgyti? - paklausė Ming po kelių minučių ir pamojo padavėjai. Džeisonas nepabaigė pietų ir atrodė, kad nebetina to daryti. - Man reikia grįžti į kliniką. Po penkiolikos minučių ateis pacientas.

Jis pačiupo sąskaitą iš padavėjos rankos ir išsitraukė piniginę.

- Aš pakviečiau tave pietų. - Ming valdingai ištiesė ranką. - Tu nemokėsi.

- Tai mažiausia, kuo galiu atsilyginti už pavėlavimą. Be to, tu tiek valgai, kad visada pinigai atsieini.

- Ačiū.

Kol Džeisonas padėjo pinigus po druskine, Ming atsistojo ir pakvietė Keksiukę. Bet terjeiras atsisakė lipti iš Džeisono glėbio. Ming suirzusi žiūrėjo į šunį. Ji nesiruošė traukti jo nuo Džeisono šlaunų. Jos pulsas šoktelėjo nuo minties, kas būtų, jei išdrįstų paliesti raumeningas jo kojas.

Garsiai atsidususi ji patraukė link medinių vartų, vedančių tiesiai į automobilių aikštelę. Džeisonas ėjo šalia, pasikišęs Keksiukę po pažastimi.

- Kur tavo automobilis? - paklausė jis.

- Atėjau pėsčiomis. Klinika vos už dviejų kvartalų.

Vėlyvą rugsėjo popietę ore nebuvo justi jokios drėgmės, tad Ming nusprendė, kad pasi-vaikščiojimas iki restorano bus malonus. Bet tai, ką ji ruošėsi aptarti su Džeisonu, nedavė jai ramybės.

- Eikš, parvešiu tave. - Jis paėmė ją už rankos, ir Ming tarsi perliejo elektros srovė, paštrinusi visus pojūčius.

Pikantiškas vyriško odekolono kvapas pripildė jos plaučius ir pažadino nerimą keliančius troškimus. Jo šiltas lieknas kūnas lietėsi prie jos klubo. Tokiomis akimirkomis Ming apimdavo nenumaldomas noras paskambinti savo registratorei ir atšaukti visus popietės susitikimus, kad galėtų parsivežti Džeisoną namo ir numalšinti taip seniai siaučiančią nevaldomą aistrą.

Bet iš tikrųjų ji niekada to nepadarytų. Ming atrado kitą būdą, kaip suvaldyti ją užvaldžiusi

žvėrį. Visą gyvenimą ji buvo konservatyvi – daug mokėsi, planavo ateitį ir organizavo savo gyvenimą minutės tikslumu. O Džeisonas visada elgėsi impulsyviai. Jo mokyklos metai prabėgo linksminantis, bet, nepaisant to, jis baigė mokslus su pagyrimu. Jis niekada neleidavo, kad kieno nors lūkesčiai varžytų jo asmeninį gyvenimą.

Jie priėjo Džeisono automobilį – šešiasdešimt devintųjų gamybos *Chevrolet Camaro*. Džeisonas žengė į priekį, kad atidarytų Ming dureles. Draugiški jausmai netrukdė jam elgtis su Ming taip pat galantiškai kaip ir su moterimis, su kuriomis susitikinėdavo. Prieš jai atsisėdant, jis nuo sėdynės patraukė beveik pusės metro aukščio taurę, laimėtą lenktynėse. Nepaisant abejingumo, su kuriuo Džeisonas numetė apdovanojimą ant galinės sėdynės, Ming žinojo, kad jis labai didžiavosi šiuo laimėjimu ir kad šis apdovanojimas atsidurs šalia kitų jo *lenktynių* kambaryje.

– Kas dar neduoda tau ramybės? – atsisėdęs už vairo ir užvedęs galingą motorą paklausė Džeisonas. Kartais jis atspėdavo Ming mintis dar prieš jai pačiai jas suvokus.

– Dabar nespėsime to aptarti....